

MISJONS-RØSTEN

FRITT, UAVHENGIG ORGAN I MISJONENS TJENESTE

1. desember 1939.

11. årgang.

Hilsen fra Nord-Norge.

Kjære misjonsvenner.

Vi dannes til Hans pris. (Efes. 6, 1). «Til pris for hans nådes herlighet, som han ga oss i den elskede.» Halleluja. — —

Det folk som den Herre Jesus har dannet seg, skal ikke allene forkynne hans pris, men de skal være, leve og prestes til hans pris. Deres herlighet skal gi uttrykk for hvor meget herligere han er som dannet dem. Vi skal være til pris for hans nådes herlighet. Ingen kan se Gud og leve. Hans nådes herlighet er som den rettferdige søls strålende og livgivende makt, der ser seg virksom i oss i hans sønn Jesus Kristus. All vår elendighet blir blottet på samme tid som hans nådes herlighet åpenbares. Da blir forskjellen på ham og oss så skrikende stor, så hans nådes herlighet blir overvartet ved all min elendighet. Venner, vi har en herlig og underbar frelser. La oss gå helt inn i ham, så hele vårt vesen får pulsere gjennom ham, og ham alene. La oss ikke bare tro delvis, og hengi oss delvis til ham. Nei, la oss være i ham, da har vi seier og forløsning, og får leve et sunt kristenliv. Vi merker hvor satan virker i våre dager, og vi må lære å regne med hans målbevisste og meget energiske arbeid. Skal vi derfor kunne gjøre en gjerning for den Herre Jesus må vi alltid være funnet i ham. Og la oss ikke gløkke at i ham kan vi stå uten flekk og lyte.

Da jeg nå er kommet tilbake til Nord-Norge vil jeg få sende de forskjellige venner en hilsen og takk for samvær på de steder som Herren ledet meg. Jeg sitter her og lar tanken passere revy for mitt indre og jeg ser da så mange elskelige Guds barn for meg. Guds barn der hadde lært denne viktige ting å arbeide under dette

motto: «Guds barns enhet og synderes frelse». Må vi alle ha dette herlige motto over vårt liv, da skal velsignelsen og sildigregnets tid komme. Det var gildt å komme tilbake til heim, familie og venner. Herren har holdt sin hånd over alle og bevart dem under de mange ting som møter oss på veien i Lammets spor. Siden jeg kom heim har jeg hatt noen møter her på vårt prektige bedehus. Tilslutningen har vært særlig god, og man merker et drag hos folket til å samles til møter. Må den Herre Jesus besøke stedet med en vekkelse nå i denne så opprevne tid. Av vitner har vi hatt et ganske kort besøk av broder Vangberg. Dessverre kunne han ikke stanse så lenge, da han skulle til andre felter, men vi har håp om at han om ikke så lenge vil besøke oss igjen. Dørene er åpne her nord nå som aldri før. Det spørres etter vitner. Jeg har jo vært heime knapt 14 dager, men på denne korte tid har jeg fått flere telefoner og brever med spørsmål om å komme å virke. Så Guds vitner behøver ikke å frykte for å bli arbeidsledige. Nei, vi har håp om arbeidsmuligheter inntil Herren selv avblåser striden, og kaller tjenerne heim fra marken.

Mange av «Røsten»s lesere kunne muligens ha interesse av å høre litt nærmere fra dette sted som heter Rossfjord. Jeg er jo forholdsvis ny her på stedet, da jeg med familie har bodd her vel to år. Bygden er meget vakker, og her bor ikke så få troende. Hver sommer har her vært avholdt vennestevne. Det er broder Eilertsen fra Balsfjord som har vært en av de selvsikre brødre, der både har ledet og vitnet. Men han har jo hatt god hjelp av de forskjellige venner. Da jeg har vært på reise begge somre, ha jeg ikke vært tilstede under disse

stevner. Bygden har et vakkert bedehus, som ligger meget sentralt til. Alle som kommer gjennom bygden må legge merke til bedehuset, da det ligger like ved veien. Det er nå en 13—14 år siden dette hus ble bygget. Men da venneflokken ikke er noe særlig godt situert, hva det økonomiske angår, er det framdeles mange ting som mangler dette vårt prektige hus. Jeg snakket forleden med en av brødrene. Han nevnte da forskjellige ting som måtte gjøres hvis ikke huset skulle bli ødelagt. I samtalens løp sa han til meg: Men hva skal vi gjøre, broder Solli, vi mangler de nødvendige midler? Jeg spurte ham hvor stort beløp vi måtte ha for å kunne gjøre de nødvendige reparasjoner? Ved gratis arbeid skulle vi komme langt med ca. 400 kroner. Da vi skiltes fra hverandre slo en tanke ned i meg: Jeg vil skrive litt i «Røsten» om den sak. Venner som leser dette innlegg, skal vi ikke ta et løft her? Jeg vet kravene er mange, og presset blir kanskje for stort stundom. Men jeg skriver med stor frimodighet, da jeg vet saken er Herrens, og huset er også hans. Vi ville så gjerne få det hele ordnet til vi til sommeren skal ha vårt stevne. Legg nå ikke bladet fra deg før du har bestemt deg for å sende en gave til dette øyemed. Dere skal nærmere få høre hvorledes det går, og for de mottatte beløp skal det bli kvittert for her i bladet. Jeg ser på saken optimistisk da jeg vet at vi har mange snilde venner der føler trang å være med i arbeidet for Nord-Norge.

Det var meget mer jeg hadde på hjertet i denne stund, men nå er jeg redd broder Iversen synes innlegget blir for langt. Derfor skal jeg slutte her.

Takk venner for forbønn og omtanke for oss her nord. Vi er inne i en mørk periode og dette gjelder ikke minst Nord-Norge. Men vi vil være stille for Herren. Og arbeide med frimodighet. Herren vil gå foran sitt folk

MISJONS-RØSTEN

Fritt, uavhengig organ i misjonens tjeneste.

Bladet utgis i Sarpsborg av en redaksjonskomité. Ut kommer 1. og 15. i måneden. Redaktør: G. Iversen.

Alle brev og meddelelser til både redaksjon og ekspedisjon sendes under adresse:

«Misjons-Røsten», Sarpsborg.

Abonnementspris er: I løssalg 20 øre, kr. 2.00 for halvåret og kr. 4.00 pr. år. Til utlandet koster bladet kr. 6.00 pr. år. Bladet bestilles i alle landets postanstalter og hos kommisjonærene. Adresseforandringer, skriftlig oppsigelse og betalinger skjer til ovenstående adresse.

Abonnementet er bindende til oppsigelse skjer. Oppsigelser må være innsendt senest 14 dager før kvartals slutt.

Fra redaksjonen.

Dette er det siste nr. i år.

Før om årene har vi innskrenket de to siste nummere i året til fordel for vinterheftet. Det har vist seg å være uheldig da stoffet blir så alt for gammelt og i år har vi da gitt ut et halvt nr. hver gang de siste ganger. Vinterheftet blir nr. 23 og 24 og blir sendt til abonnentene ca. 15—20 desember.

Så var det kontingenten.

Om noen dager er dette år slutt og nå burde jo alle ha betalt sin kontingent for iår. Vi har likevel mange som står tilrest for i år. En del har fått krav pr. brev, men det blir både dyrt og meget arbeid som kunne benyttes til noe bedre. Arbeidet med redaksjon og ekspedisjon tar nå så pass tid at en mann har arbeid nok med det, om alt skulle gjøres ordentlig og i rette tid.

Vi har store utgifter og et kristelig blad burde ikke skylde noe. Det behøves heller ikke hvis hver abonnent betaler i rett tid.

i disse mørke og truende tider, og han skal avslutte toget. Hans herlighet til pris.

Hjertelig broderhilsen, eders i tjenesten lykkelige

Didrik T. Solli.

Vinterheftet er nå ferdig

og er sendt til de som har bestilt til salg. Vi har enda igjen og bestilling bes sendt snarest nå. Vinterheftet er ikke et spesielt julehefte, men kan selges hele vinteren. Vi har da også i år satt: Vinterhefte 1939—40.

Prisen er 50 øre og det er meget godt lesestoff. Bl. a. flere beretninger fra misjonsfeltet.

Godt nytt år

ønskes bladets lesere og alle som hjelper til, misjonærer, predikanter og alle. Takk for alt i året som gikk.

På vei til Congo.

Fredag den 10. november reiste misjonærene Ester og Erling Kristiansen og Harriet Johansen fra Oslo for gjennom Tyskland og Italia og siden over Middelhavet og langs Afrikas østkyst å nå fram til det punkt hvorfra de i en mest mulig rett linje kan fortsette reisen med jernbane, bil og flodbåt til sitt bestemmelsessted, Kintshua misjonsstasjon i Kwango distrikt, Belgisk Congo.

Det var med en viss spenning vi fulgte deres forberedelser til denne lange og vanskelige reise. Congomisjonens årsmøte avholdtes i år på den triste søndag da meddelelsen om Englands krigserklæring gjennom avisenes ekstraavgaver spredtes over Oslo, og vårt første inntrykk var at dette uteløst enhver tanke på utreise i den nærmeste framtid. Imidlertid viste det seg at de tre misjonærer var av en annen mening. De regnet med at den Gud som hadde kalt dem også var mektig til å åpne vei for dem, selv om denne nødvendigvis måtte gå gjennom et krigførende land.

Forholdene gjorde det helt umulig på forhånd å fastsette noen bestemt tid for avreisen, og de få avskjedsmøter vi fikk anledning til å arrangere på de forskjellige steder måtte derfor bli «avskjed» med spørsmålstejn. For Harriet Johansens vedkommende ble fristen for de endelige reiseforberedelser særlig kort, idet hun først 9 timer før togets avgang fikk beskjed om at hun kunde få skibsleilighet fra Italia.

Når disse tre misjonærer nå er nådd så langt at de har tiltrått reisen til det arbeidsfelt hvortil Herren har kalt dem, har det kostet dem betydelige personlige oppofrelser, og jeg føler trang til å gjøre alle oppriktige mi-

sjonsvenner bekjent med at deres serere: *Gunnar Abyholm*, Oppveien vei 20, Nordstrandshøgda pr. Oslo, ekteparet *Kristiansen*, og fru *Anna Johansen*, Ø. Smestad pr. Oslo, for Harriet Johansen, med glede mottar kvitterer for ethvert bidrag til deres virksomhet.

Det er selvfølgelig også anledning til å sende bidrag til de enkelte Congomisjonens misjonærer, eller om man vil, til samtliges felles arbeid direkte til undertegnede.

La meg samtidig få meddele at Congomisjonens felt etter de siste meddelelser fra br. *Christiansen* nå er betydelig utvidet, således at det framdeles trengs flere arbeidere. Innsamlingsarbeidet til «nye misjonærer» fortsetter det framdeles.

Danvik pr. Drammen i november 1939.

Erling Syvertsen.

Heim til Gud.

Atter har Herren hentet en av sine kjære her nord. Denne gang kom budskapet til en ung forhåpningsfull ungdomster, *Rønnaug Pedersen*, født *Stuberg*. Allerede som barn, da hun leilighetvis gikk på søndagsskolen, la vi merke til henne. Oppvakt og lærvillig som hun var, gledet hun oss ved sin oppmerksomhet.

Som ganske ung overga hun seg til Herren; hennes livfulle og vakre øyne strålte av lykke enn mere enn før, da hun av hjertet kunne si: Jeg vet jeg er frelst. O, Jesus, du er min, min for evigt.

Vi gir sangeren rett når han sier: «De skjønneste syn som eg fær sjå, er ungdom på kne for Gud.»

Rønnaug fant fred med Herren i ungdommens vår. Ble så gift i tjue års alderen, men bare ca. 2 år senere kom budskapet fra Herren om å flytte til sitt rette heim.

«Blomsten» begynte å falme og hverken bønner eller tårer kunne holde henne tilbake.

Hun forstod selv at hun måtte flytte, men tross sin ungdom og alle bånd som bant til mann og foreldre, strålte hun ved tanken om snart å få møte Jesus. Noen dager før sin død brøt vi brødet sammen og frydet oss i fellesskap over vår frelsers utgrunnelige kjærlighet, som var sterkere enn døden, og derfor også ville holde oss med oss inntil vi nået målet. Rønnaug var så lykkelig og tilfreds hermed ved

En hilsen fra China.

De rettferdiges frelse kommer fra Herren, deres sterke vern i nødens tid. (Salm. 37, 39).

Hvor dyrebare disse ord dog er, især når man får oppleve sannheten av dem! Vi lever i en ond tid og nød hersker omkring oss, ja nød og elendighet som ikke kan beskrives.

Under alt har dog vår trofaste Herrens Jesus bevart oss her.

Vi er så uendelig takknemlige for hver dag som går tilende og vi er beroliget, og så om kvelden får vi anbefale oss i den allmektiges hender og går trygge til ro for natten.

Tenker vennene derheime har hørt om tilstanden herute. Det er jo så at

denne viss nasjon er meget hatet, og nå

er mange av Herrens tjenere drevet fra sine plasser. De har måttet forlate

altsammen. Hva det vil bli til her i nærmeste framtid, det er ikke

gjødt å si, men de har vært vennlige mot oss, og det takker vi Herren for.

Vi har ofte vært så engstelige at noen skulle komme og forlange noe av oss

som vi ikke kan gå med på, men hvor

beroliget å få krype ned ved vår elskede Frelsers føtter og der legge ned våre bekymringer.

For en tid siden var vi en tur til Peking og der traff vi mange Herrens

ritnere og hørte ting som ikke kan beskrives.

Her har jo vært oversvømmelse i sommer og uhyre store strekninger har stått under vann. Derfor blir det

også fattigdom og nød, for mange har nesten ikke høstet noe.

Det blir en mørk og trist vinter, og nå når kulden setter inn så blir det

nok mange som må sette livet til.

Hvor man kunne ønske å gjøre litt for de fattige, men det blir bare noen få som vi kan rekke en hjelpende hånd.

troen på Jesus. Nå er hun dog enda mer lykkelig heime for evigt.

Ja, lykkelige Rønnaug — du er borte fra legemet, men heime hos Herren. Den rettferdiges ihukommelse er til

velsignelse.

Skjønne heim, skjønne heim; å så beroliget å få samles i det heim.

Det er skjønt å samles her, men så tenk da heime der; — der vi slipper

å håpe, mer å tro.

Breivikbotn den 5. nov. 1939.

Oskar Gamst.

En ting er sikkert at her ute er det vanskelige forhold, og man kan ikke arbeide som en gjerne ville. Bare det måtte bli fred så vi kunne uhindret gå ut.

Vi søker å holde det gående på utpostene, men det er ikke alltid så lett. Evangelistene kan lett bli mistenkte og det volder oss ofte bekymringer. Vi vil jo ikke blande oss inn i noen affærer, men bare forkynne det frelsende budskap.

Å, hvor vi ønsker og ber om Guds inngripende makt til virkelig vekkel-se som måtte gripe inn i alle leire herute.

Nå i denne måned har vi tenkt å få et par dagers ekstra møter, «stormøter», som vi sier her ute. Håper vi kan få hjelp av noen misjonærer og at folket ifra landsbyene kan våge seg ut i de dager.

Når vi hører om hva som skjer ute i byene, så er det ikke så underlig at folk ikke våger å gå fra heimet. Stakkars arme mennesker!

Kjære elskede venner bed meget for de troende, de trenger eders forbønn nå mere enn noensinne.

Hadde brev fra br. Fjeld idag. Det var så hyggelig å høre litt om stillingen heime. På br. Fjelds stasjon står nå br. Nilsson, en meget kjær broder, der av hele sitt hjerte vil arbeide for Herren. Vi er meget glade for at han står der, da vi i disse urolige tider neppe kan gå til Pai-Hsiang og se til arbeidet. Nå vet vi han arbeider og tar seg av de troende og det er godt. Fjeld sender jo midler ut til oss så vi lønner Fjelds arbeidere. Stasjonen tilhører jo framdeles ham og vennene der heime.

Vi hadde jo så gjerne ønsket at noen ville stå her og overta arbeidet medens vi reiste heim en tur, men det er ingen å få, og som stillingen er nå så kommer vi jo ingen vei.

Om vi kunne, så vil vi allikevel ikke begi oss ut på havet i denne tid, og den andre veien over land er nok heller ikke sikker.

Så nå har vi oppgitt den tanken og slår oss tilro og arbeider best vi kan. Håper det ikke vil gå oss som mange at vi blir drevet bort fra vår plass.

Å, hvor vi roper til Herren at de kjære landene der i nord må bli spart for krigens redsler!

Skulle det komme dertil, da blir jo

vi her ute i en meget vanskelig situasjon, da det vel ikke tillates at penger sendes ut av landet.

Kjære dyrebare venner, bed innerlig til Herren for oss og arbeidet. Det kan være stengt rundt omkring, men det er åpent oppat. Pris skje Gud!

Ja, vi skriver ikke mere nå, men disse linjer for å la dere vite at vi står på vår plass og har ikke tanke på å komme heim foreløpig.

De beste hilsener til alle Misjons-Røstens lesere.

Eders i Kristus:

Margrethe Dørum. Hilma Karlson.

Fra arbeidsfeltet.

Av O. Karlsen.

Gjennombyteren drar opp foran dem, de bryter igjennom porten og går ut av den. — Og deres konge drar fram foran dem og Herren i spissen for dem. (Mik. 2: 13).

Salige *salvede* ord fra Herren til sine tjenere. Mika betyr: *Hvem er som Herren*. Se kap. 7: 18. Den oppgave Mika hadde fått fra Herren, var å preke mot Juda og Israels rike og *advare* dem alvorlig for deres store synder og avvikelse fra Herren. Den samme oppgave fikk Jerm. 1. kap. 4—10. (v. 17—19). Den samme oppgave har hans sendebud idag. Gud være evig takk! Lykkelig er den, som ikke er feig, men går rett fram i Jesu Kristi navn, ikke vikler til høyre eller til venstre, men står utenfor leiren mot satans kuleregn i ondt og godt rykte, og blir tro til døden. (Åpenb. 2: 10).

140 år før denne Mika levde en annen Mika, som 1. Kongeb. 22 viser, (v. 25—28). Han utropte til folket en oppfordring, at de skulle skille mellom de sanne og de falske profeter. Den samme oppgave er til alle Herrens sendebud, å skille det ædle ut fra det uædle, de som gjør det blir som Guds munn. (Jerm. 15: 19—21. 3. Mos. 10: 10 og Esik. 44: 23 og 2. Tim. 2: 20—21 f.)

Vil du under bønn praktisere disse vers — — — ?

Gjennombyteren drar foran dem Han vil gå fram for vårt åsyn — Han er likedan i dag. (Hebr. 13: 8). Denne gjennombyter som grep meg i året 1899 har inntil nå gått foran meg og

lovet meg at hans herlighet skal slutte mitt tog. Lovet være min Gud! For en del uker siden reiste vi glad og frimodig sammen med br. Ludv. Hystad fra Fredrikstad til Råholdt i Eidsvoll. Dal stasjon sier konduktøren, og vi ut i all fart. Da vårt herberge var hos familien Furulund, Solstad, fikk br. Hystad fatt i en bil, for Furulund bor ca. 5—6 kilom. fra Dal st. Joda, vi var så velkomne til våre gjestfrie venner, og det vil de få velsignelse for. Vær sikker. Vi hadde der 3 møter, som Gjennombrøteren underbart velsignet. Lokalet som br. Furulund har bygget opp heter «Arken». Til «Arken kom Jesus og en skare med ham som fylte benkene. Der Jesus er, der er det saligt å være. — Ja, der er den sanne frihet. (Joh. 8: 36, 2. Kor. 3: 17), og vi forblir alltid — i denne frihet —! (Gal. 5: 1), vi er kalt til denne frihet (v. 13).

I «Arken» var det liv og velsignelse og frihet. Vitnesbyrd og sang gikk siag i slag. Br. Hystad sang og vitnet med stor frimodighet. Og fikk en vid inngang. Br. Hystad har ikke vært på disse kanter før, derfor var det hans glede i sin ferie å være med meg på mine gamle felter. Vi har før om årene vært sammen når han har hatt sin ferie. Han har alltid gledet seg over å komme på andre trakter å synge og vitne for folket om Jesus.

Vi gleder oss over at Herren har oppreist en fri forsamling i «Arken». Og da Herren er med, er det alltid framgang, for han går foran. — (Mik. 2: 13).

Et lokalt med tomme benker når det er bestemt møte taler for seg selv om hvorledes situasjonen er i forsamlingen. Der Herren er med sin ånd og virker (Fil. 2: 13), er liv og himmelske strømmer — (Joh. 7: 38). Barn fødes og blir lagt til menigheten. (Ap.gj. 2: 41). En høy fri bekjennelse er selvbedrag — (Åpenb. 2: 1—5, og 1. Kor. 13: 1—3). Da de rettferdige kommer til makten, da gleder folket seg — (Ordspr. 28), men når partimennesket og trelleånden spiller sin rolle, må man lete etter folket, og de oppriktige lider og sukker der over. —

Vi elsker broderskapet av et rent hjerte og uskrømtet broderkjærighet, men all urettferdighet hater vi. (Salm. 45: 8, Fil. 2: 5). Gud signe menigheten i «Arken». — Gå fram i tro og i tillit til hans løfter og Gjennombrøteren vil alltid gå foran. — 2. Krøn. 15: 1—7).

„Bethel“, Ski.

Jubileumsfestlighetene på «Bethel», Ski, er nå avsluttet. De begynte med en spesiell jubileumsfest søndag den 5. nov. M. K. Kleppe, M. I. Ensrud og A. Robinson talte.

Mandag den 6. nov. begynte bibel-ukene som ble avsluttet med stevne i «Menighetshuset». Pastor D. O. Belfrage var bibellærer.

Det ble møter som aldri vil gløymes. Guds ord, kraftig og vekkende ble oss forkynt og ånden gjorde det levende. Kristne fra alle leire og mange ufrelste møtte fram til bibeltimene, og ble grepet. På tross av at Belfrage aldri slo av på noen av bibelens sannheter, men heller var mere radikal enn vi er vant til på disse breddegrader, vant han alles hjerter.

Jubileumsfestlighetene er gått over i historien som noe av det mest betydningfulle i «Bethel»s virketid.

Først og fremst takker vi Gud for det, dernest takker vi Belfrage, som ikke bare var villig å komme, men også av hele hjertet gikk inn i kampen for saken.

«Hittil har Herren hjulpet oss», var Bethels valgsprog under festlighetene; den samme Gud og Herre overlater vi framtiden til.

Ruben Dammen.

Bokanmeldelser.

Albert Lunde.

Minner fra hans liv. Ved Martha Lunde.

Få predikanter i vårt land er blitt så kjente som Albert Lunde. I årene omkring 1905 var han en av de fremste ledere i den store landsvekkelse som da gikk over vårt land. Hans virksomhet bredte seg utover til Sverige, Finland og Danmark og tusenvis flokket seg om hans talerstol. Han var vekkelingspredikant og som sådan vil han minnes best av mange, mange. I boken som er skrevet av hans hustru, Martha Lunde, får vi vite meget om ham. Martha Lunde er jo datter til forstander Axel Wold i Moss og viser seg å være en ypperlig forteller.

Boken er forlagt av H. Aschehoug, Oslo.

Boken er ledsaget av en hel del gode bilder og er på 150 sider. G. I.

*

Aksel Nilssen:

Himmellys i mørke tunneller.

Forstander Axel Nilssen har her gitt oss en

8 preker som boken inneholder. Himmellyset som skinner i prøvelsens netelner, trøst fra Guds levende ord.

Vi har erfaring om at den forrige bok fra samme forfatter ble til trøst og hjelpelse for prøvde sjeler og denne vil bli det samme.

Prisen er meget rimelig, 1 krone.

Jubileumsnummer.

I anledning av at det er 30 år siden drene Storm-Monsen begynte å utgi «Den klare Morgenstjerne» (fra først «Natmisjonæren») utgir de nå et jubileumsnummer.

Det er et stort pent hefte med originalt og godt innhold.

Prisen i løssalg er 50 øre.

*

Den store glede

er om mulig enda finere i år enn i fjor. Heftet er trykt i offset hos Emil Mostue i Oslo. De mange utmerkede landskapsbilder har erstattet de før så ofte brukte tolkskarvede bilder — og det er uten tvil heftets fordel.

Stoffet er rikt og avvekslende, prekerfortellinger og misjonsstoff. Et intervju med den kjente sjuannsmusikken fra Halden vil sikkert interessere mange.

Av bidragsyttere kan nevnes: Pastor Bratt, Olaf Barås, Frank Mangs, redaktøren Orlien og Strand m. fl. Prisen er 1 krone.

*

Skriftspredning.

I denne alvorlige tid vilja vi gjennom evangelister og kristna i allmänhet som äro villiga att besöka hemmen och utdela bibeldelar och småskrifter och traktater på lappska och finska. Skriftterna erhållas gratis eller mot frivillig avgift. De som önska betala postkostnaderna tot kunna sända norska eller svenska frimärken.

Hjälp till att sprida bibeldelar till alla lappska och finska hem i Norge och Sverige.

Insänd beställning til Missionsstiftelsen skriften *För Allt Skapats Red.*, Jubileumsnummeret, i Helsingfors, Finland.

Troende venner!

Besøk BANK-KAFEEN
(Trygve Gabrielsen)

Pløens gt. 2 b II, ved Youngstorsveien
Oslo.

God middag. Kaffe og småbrød.